

Porta Ferrada gaudeix de la Carmen més transgressora

La companyia de Víctor Ullate va estrenar ahir a Catalunya l'obra mestra de Bizet però dotant-la d'una mirada avantguardista · La protagonista és una model que de nit treballa en un «puticlub»

«Carmen» de la companyia de Víctor Ullate

El festival de la Porta Ferrada (Sant Feliu de Guíxols) va viure ahir l'estrena del ballet Carmen, a càrrec de la companyia de Víctor Ullate, que ja s'ha convertit en tota una assídua del festival. En aquesta ocasió, però, la cita era molt especial. Es tractava de l'estrena a Catalunya d'aquest ballet, que posa al dia la tràgica història d'amor i gelosia entre Carmen i don José, però amb una mirada atrevida, atemporal i avantguardista.

Per gaudir de la Carmen d'Ullate cal oblidar-se de qualsevol idea preconcebuda o de les versions anteriors que s'hagin pogut veure de l'obra mestra de Georges Bizet. I és que el coreògraf no li ha donat ni una volta, ni dues, sinó que ha capgirat el mite com un mitjà, sense perdre'n, això sí, l'essència. Així doncs, els espectadors van poder gaudir ahir a l'Espai Port d'una visió contemporània d'aquesta obra inicialment ambientada en el segle XIX, en què Carmen continua essent una dona fatal, coqueta, seductora, però ja no és una humil havanera sinó una supermodel del segle XXI que de nit treballa en un prostíbul per tal de poder satisfer la seva voracitat sexual.

A partir d'aquí, Ullate presenta un univers molt personal on el soldat don José es converteix en el cap de la policia local, el torero Escamillo és un playboy i Micaela, la promesa de don José, és una advocada que intenta ajudar-lo. Menció especial mereixen les amigues de Carmen –en aquesta ocasió, dos transvestits–, que aporten el toc còmic a una obra àmpliament dramàtica, i també el rol de la mort, un personatge que actua com a fil conductor tot advertint els personatges del destí fatal que els espera.

Que ningú s'esperí, però, llums de neó ni grans artificis, excepte alguns audiovisuals que ajuden a la narració de la història. Al contrari. Per a Ullate era important l'atemporalitat de l'obra, treure-li qualsevol referència en l'espai i el temps per tal que l'espectador pugui copsar el dramatisme d'un conflicte universal (amor i gelosia) més enllà de l'espai i el temps. Per aquest motiu, l'escenògraf, Paco Azorín, ha creat una ambientació que es troba allunyada de qualsevol costumisme, apostant per elements mòbils nets, rectilinis i discrets. I el mateix succeeix amb el vestuari: per dissenyar-lo, Anna Güell s'ha inspirat en les estètiques futuristes per tal d'acostar-se al món de la moda i els baixos fons de la nit on es desenvolupa el ballet d'Ullate¹.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2017/08/11/porta-ferrada-gaudeix-carmen-mes/861530.html?utm_source=rss